

๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ฟังตัวเองได้ (๒)

จากวันเข้าพรรษามาได้ ๓๙ วัน เหลืออีกเดือนเศษก็จะออกพรรษา กันแล้ว พรรษานี้เราให้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม คำเต็มก็คือพรรษา แห่งการบรรลุพระธรรมกาย จะต้องตอกย่ำซ้ำเดิมกันทุกวันเลย เพราะว่าจะมี สมาชิกใหม่มาเรื่อย ๆ ก็ต้องตอกย่ำจะได้รู้ว่าพรรษานี้มีความสำคัญอย่างไร

พระธรรมกายมีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนาและเผ่าพันธุ์ใดก็ตาม จะรู้หรือไม่รู้ จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ล้วนมี พระธรรมกายอยู่ในตัวทั้งสิ้น

เราจะรู้ได้อย่างไร จะรู้ได้เมื่อเห็น ถ้าไม่เห็นก็ไม่รู้ แล้วทำอะไรถึงจะ เห็น ก็ต้องทำให้หยุดหนึ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ในกลางตัวของเรา เรา ก็จะเห็นได้ไปตามลำดับ ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ เห็นได้ ดังนั้นพรรษานี้ เราจึงจะต้องกวาดขันตัวของเราให้เข้าถึงพระธรรมกายในตัวให้ได้ เพราะ พระธรรมกายในตัว คือ พระรัตนตรัยภายในซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของ ตัวเรา สิ่งอื่นที่จะเสมอเหมือนหรือยิ่งกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว

เมื่อเข้าไปถึงแล้ว เราจะมีความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ฟังตัวเองได้ เพราะ เราเข้าถึงที่พึ่งภายในตัวของเรา เราหมดความจำเป็นจะต้องไปพึ่งต้นไม้ ภูเขา จิ้งจกสองหาง แมวสองหัว วัวห้าขา หรืออะไรที่ใคร ๆ เขาว่าดี ที่อยู่ภายนอก มันหมดความจำเป็นแล้ว

นั่งอยู่บนอาสนะแค่ ๑ ตารางเมตร ห้องไม่ต้องกว้างใหญ่ จะที่ไหนก็ตาม ในโลก จะมีความรู้สึกองอาจ อ้าหาญ เบิกบาน มีความสุข ไม่มีหงอยเหงา

ไม่ประหม่า ไม่เสรำชิมเชิงเครียดเบื่อกลุ้มไม่มีเลย มันจะอึดอึดมึนใจอยู่ในตัว
ไม่ว่าจะจนทรัพย์แค่ไหนก็แล้วแต่ จะไม่รู้สึกรู้ว่าขัดสน จะมีความรู้สึกว่ามันอึด
มันเต็ม มันพออยู่ในตัว เพราะฉะนั้นเราจำเป็นจะต้องเข้าถึงให้ได้ทุกคน ทั้ง
พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา สาธุชนทั่วโลก

พรรษานี้เราจึงได้ชื่ออีกชื่อหนึ่งว่า พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ
บวชเป็นพระแล้ว หลับตาไม่เห็นพระ มันก็แปลกดีนะ ทั้ง ๆ ที่คุ้นกับพระ หรือ
เณรก็คุ้นกับพระ อุบาสกอุบาสิกาได้ชื่อว่าเข้าไปนั่งใกล้พระรัตนตรัย สวดมนต์
ไหว้พระกันเป็นปกติ บางคนก็บ่น บางคนก็บ้าง หลับตาแล้วไม่เห็นพระ
มันก็แปลกอีกเหมือนกัน ดังนั้นพรรษานี้ต้องให้เห็นหมด พระเห็นพระ เณร
เห็นพระ โยมเห็นพระ เราต้องให้เห็นพระให้ได้ ไม่อย่างนั้นชีวิตไม่ปลอดภัย
อันตรายอย่างยิ่ง มีชีวิตอยู่ไปงั้น ๆ ไม่มีความสุข

เรามักจะเข้าใจผิดว่า ความสุขนั้นอยู่นอกตัว อยู่ที่คน สัตว์ สิ่งของ อยู่ที่
ธรรมชาติ อยู่ในบาร์ในคลับ ในโรงหนัง สถานที่เรีงรมย์ ตามรสนิยมของแต่ละ
คน แต่พอไปมาแล้วก็เบื่อกันอีก ไปเที่ยวที่ไหนว่าดีคิดว่าจะไปพักผ่อนกลับมา
ก็ต้องพักผ่อนต่อ เพราะเหนื่อยเดินทาง แล้วเราก็มักจะซีเห่อ พักเดียวก็หาย
เห่ออีกแล้ว

ที่หายเห่อ ก็แสดงว่าสิ่งนั้นไม่ใช่สิ่งที่เราปรารถนา ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการ
อย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ เพชรนิลจินดา หรืออะไรก็แล้วแต่
เพราะมันไม่ใช่จึงเบื่อกัน พักเดียว พักเดียวก็หายเห่ออีกแล้ว

แต่มีที่หนึ่งที่ไม่หายเห่อคือพระในตัว ถ้าเห็นแล้วมันจะม่วนอีกม่วนใจ
ชีวิตจะม่วนขึ้น มีความสุขขนาดไหนเลย พอถึงตรงนี้แล้วใจจะมีความรู้สึกพอ

ไม่ต้องไปแสวงหาอะไรอีกแล้ว มีความพอใจว่าอยากจะอยู่ตรงนี้นาน ๆ แต่
มักจะอยู่ไม่ค่อนาน จะถอนออกมาเรื่อย

พระรัตนตรัยในตัวจึงเป็นที่พึ่งอันสำคัญทั้งในปัจจุบันและในปรโลก
เป็นที่พึ่งตลอดเส้นทางเลย ทันทิที่เข้าถึงก็มีความสุข เบิกบาน ไกลจะ
ละโลกก็องอาจ แม้นอนอยู่บนเตียงผู้ป่วยก็เป็นผู้ป่วยที่สง่างามเหมือน
ดวงอาทิตย์ยามใกล้อัสดง ทั้ง ๆ ที่ร่างกายไม่ไหวแล้ว ถูกทุกขเวทนา
กลุ้มรุมอยู่ ร่างกายเหมือนถูกคนสิบคนที่แข็งแรงจับตรึงเอาไว้ แต่ใจสบาย
ไม่หวาดหวั่นในมรณภัย เพราะมีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง เห็นพระชัดใสแจ่ม
อยู่ภายใน ใจจะใส แล้วเลือกภพภูมิเกิดได้ องค์พระภายในจะเป็นรหัสผ่าน
ไปสู่ปรโลกที่ดีที่สุดเลย

๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เงินซื้อไม่ได้...ต้องทำเอง

นับจากวันเข้าพรรษา ๔๓ วันแล้ว เหลืออีกเดือนเศษก็จะออกพรรษา
แล้ว พรรษามีเวลา ๓ เดือน อีกไม่นานเลย เราให้ชื่อพรรษานี้ว่า พรรษาแห่ง
การบรรลุธรรม คำเต็มก็คือ บรรลุพระธรรมกาย คือ พระรัตนตรัยภายในตัว
ของเรา ซึ่งมีอยู่ทุกคนในโลก ไม่ว่าจะเชื่อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์ใดมีหมด

ของที่มีอยู่แต่เห็นไม่ได้ ก็เป็นเรื่องที่แปลกประหลาดมากทีเดียว

วันเวลาที่เหลืออยู่ภายในพรรษานี้ เราต้องทุ่มเทชีวิตจิตใจปฏิบัติธรรม
ให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ถ้ายังเข้าไม่ถึงชีวิตก็ยังไม่ปลอดภัย และยังไม่ได้